

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobkyně: **Ľ. J.**

proti

žalovanému:

Ministerstvo práce a sociálních věcí

sídlem 128 01 Praha 2, Na Poříčním právu 376/1

**o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 8. 2021 č. j. MPSV-2021/141656-923,
o příspěvku na péči**

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 8. 2021 č. j. MPSV-2021/141656-923 **se zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se právní předchůdkyně žalobkyně paní A. B., která v průběhu řízení zemřela dne 12. 1. 2022, domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo změněno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Ostravě ze dne 9. 6. 2021 č. j. 78183/2021/KAR, kterým byl přiznán příspěvek na péči ve výši 880 Kč měsíčně od března 2021 tak, že se přiznává příspěvek na péči ve výši 4 400 Kč měsíčně od 1. 3. 2021. Právní předchůdkyně žalobkyně namítala, že nezvládá ani další základní životní potřeby, a to a) mobilita, d) stravování, e) oblékání a obouvání a g) výkon fyziologické potřeby. K základní životní potřebě a) mobilita uvedla, že někdy je schopna chůze s pomocí či s oporou o bytové zařízení, ovšem stále s rizikem pádu, ale současně jsou dny, kdy se vůbec nepostaví. Její mobilita je chatrná a stává se nebezpečnou jak pro ni, tak i pro pečující osobu. Následkem psychické nemoci bývá někdy urputná až agresivní, chce odcházet z bytu. Přitom se vyčerpá tak, že několik dnů se potom nemůže postavit vůbec, stane se ležákem, závislým na pomoci jak ve stravování, tak ve fyziologických potřebách. Závěr žalovaného, že zvládá základní životní potřebu a) mobilita, neodpovídá realitě.
2. K základní životní potřebě d) stravování právní předchůdkyně žalobkyně uvedla, že má zajištěnu donášku obědů přes sociální službu 5 dnů v týdnu. V důsledku své psychické nemoci ani neví, že má nádobu s obědem u dveří bytu, nechala by ji tam i dva dny, navíc není schopna si termo -nádobu s obědem do kuchyně přenést, otevřít a oběd si nabrat tak, aby se dokonce mohla i sama najíst. Nerozpoznává ani jídlo samotné a v nestřeženém okamžiku např. na hlavní jídlo lžičkou nalévá polévku. Jídlo musí mít tzv. na kaši, protože si brambory nerozmačká, knedlíky nenaporcuje, bez naporcování nesní ani banán. Když má chvíle velkého třesu rukou, musí být krmena jinou osobou a totéž platí i pro pití. Není si schopna nalít sama nápoj a nenapije se, dokud nemá nápoj v malém lehkém hrníčku, který jí i tak musí být přidržován. Pokud sama jí, tak jen malou lžičkou.
3. K základní životní potřebě e) oblékání a obouvání je v žalobě namítáno, že mívá chvílky nějakých akčních ataků, kdy se snaží převlékat a obouvat, a to zcela iracionálně, tyto úkony neustále opakuje, neví, které oblečení je vhodné, oblékání i obouvání je neúplné. V jemné motorice jí brání třes rukou. V případě nutných odchodů z domova je schopna spolupracovat, ale bez pomoci se neobejde. Vůbec si neuvědomuje, z jakého důvodu se snaží činnost oblékání a obouvání vykonat.
4. Při cestách k lékaři ji pečující osoba stále musí přidržovat, taktéž při nastupování a vystupování z auta. Nemůže se pohybovat sama, neboť by zabloudila.
5. K základní životní potřebě g) výkon fyziologické potřeby, právní předchůdkyně žalobkyně namítala v žalobě, že bez doprovodu a opory nedojde na toaletu. Nutnost vykonat fyziologickou potřebu si uvědomuje. Ve dnech, kdy není schopna se vůbec postavit, však fyziologickou potřebu vykonává na posteli pomocí mýsy či za použití jiných pomůcek (plen).
6. V žalobě rovněž namítala, že sociální šetření proběhlo v březnu 2021 jen formou písemného dotazníku. V domácím – přirozeném prostředí ji nikdo ze sociálních pracovníků neviděl. Za nejvíce přehlížený fakt považuje zprávu ambulantního psychiatra MUDr. K. z března 2021 o tom, že vyžaduje denní dohled a péči naprosto ve všech aktivitách a potřebách. V důsledku ataků, které souvisejí s jejím psychickým onemocněním, během nichž se ve večerních hodinách agresivním způsobem dožadovala odchodem z bytu, křičela a bouchala do dveří, byla převezena záchrannou službou na

psychiatrické oddělení Nemocnice v Havířově. V lednu 2021 to byla její první hospitalizace. Na psychiatrickém oddělení nemocnice v Havířově byla také od 14. 9. do 14. 10. 2021, přičemž po celou dobu byla ležákem, fyziologickou potřebu vykonávala na posteli a stravování bylo zajišťováno krmením. Po nocích měla tendence vstávat a utíkat. Protože však opět nebyla schopna žádné chůze a hrozilo riziko pádu, musela být pod neustálým dohledem. Od hospitalizace na psychiatrickém oddělení v Opavě v prosinci 2020 je prakticky nesvéprávná, její schopnost zvládat duševní a mentální potřeby tak není žádná. Absolutně není schopna rozpoznat a kontrolovat správnost toho, co činí. Lékařská zpráva ambulantního psychiatra MUDr. K., v níž je jasně zdůrazněna nutnost 24 hodinové péče o ni, a to ve všech jejích potřebách a činnostech, nebyla správnými orgány zohledněna.

7. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. V písemném vyjádření shrnul průběh správního řízení, citoval příslušnou právní úpravu a závěry napadeného rozhodnutí.
8. Vzhledem k tomu, že žalobkyně paní A.B. v průběhu řízení dne 12. 1. 2022 zemřela, rozhodl soud usnesením ze dne 9. 2. 2022 č. j. 19 Ad 33/2021-44, tak že na místě žalobkyně A. B. pokračuje v řízení na straně žalobce s paní Ľ. J., jakožto procesní nástupkyní žalobkyně, neboť dle § 16 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, přechází daný nárok, jímž je příspěvek na péči, na osobu blízkou – poskytovatelku pomoci, již byla dcera žalobkyně paní Ľ. J., jak plyne z obsahu správního spisu. Uvedené usnesení nabylo právní moci 17. 2. 2022.
9. Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s., zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení, které předcházelo jeho vydání, dle skutkového a právního stavu k datu vydání napadeného rozhodnutí a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
10. Ze správních spisů zjistil krajský soud následující skutečnosti. Rozhodnutím Úřadu práce ČR, krajské pobočky v Ostravě ze dne 9. 6. 2021 č. j. 78183/2021/Kar byl paní A.B. přiznán příspěvek na péči ve výši 880 Kč měsíčně od března 2021. Správní orgán I. stupně odkázal na posouzení zdravotního stavu posudkovým lékařem OSSZ v Karviné ze dne 24. 5. 2021, podle něhož z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje paní A. B. pomoc při třech základních životních potřebách – f) tělesná hygiena, h) péče o zdraví a j) péče o domácnost a považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. – lehká závislost. Ze spisu plyne, že sociální šetření bylo provedeno formou dotazníku ze dne 13. 4. 2021, v němž je k základní životní potřebě za a) mobilita uvedeno, že vstávání a usedání zvládá s pomocí, stejně tak i vydržet ve stoji, zaujímat a měnit polohy, pohybovat se chůzí krok za krokem v běžném terénu v dosahu alespoň 200 metrů a to i po nerovném povrchu. Chůzi po schodech zvládá s pomocí, stejně tak otevírat a zavírat dveře a nastupovat a vystupovat do/z dopravních prostředků. Dále je uvedeno, že když žalobkyně někam cestuje, potřebuje doprovod, cestuje osobním automobilem. Používá kompenzační pomůcky a to hůl, ale je žádoucí chodítko. Má problémy s pamětí, s chápáním, vnímáním a zapamatováním si sdělovaného a to ve formě jasně a stručně sdělených pokynů. K základní životní potřebě za d) stravování paní B. uvedla, že zvládá vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, nápoj si nalít, nakrájet hotové jídlo a naservírovat ho, jí běžně příborem, k pití používá hrnek, skleničku. S pomocí zvládá dodržovat stanovený dietní režim. Konzumovat stravu v obvyklém denním režimu rovněž zvládá. K základní životní potřebě za e) oblékání a obouvání je v dotazníku uvedeno, že s pomocí si vybere oblečení a obuv přiměřené okolnostem a počasí, rozezná rub a líc oblečení, dokáže se obléci a svléknout,

boty i oblečení si umí vybrat, se zapínáním a zavazováním, ale potřebuje pomoc. Co se týká základní životní potřeby výkon fyziologické potřeby, paní B. uvedla, že zvládne včas použít WC, zaujmout vhodnou polohu a provést očistu. V dotazníku je rovněž zmíněno, že byla hospitalizována v Psychiatrické léčebně v Opavě a také na psychiatrickém oddělení Nemocnice Havířov. Je v péči psychiatrické ambulance MUDr. K. Pobyt v nemocnici se prudce zhoršil její fyzický stav, bez pomoci nemůže vůbec chodit. MUDr. K. doporučila, resp. nařídila dohled rodiny nad ní. Denně se o ní stará dcera. Pečující osoba v dotazníku zmínila, že i přes mírné zlepšení paní B. není schopna samostatného života a potřebuje neustálý dohled. Přílohou dotazníku je lékařský nález MUDr. M.K. z 8. 3. 2021 – psychiatrická ambulance, z něhož plyne, že se paní B. dostavila k lékařce ke kontrole po hospitalizaci v Nemocnici Havířov na psychiatrickém oddělení. Dcera pacientky byla poučena o nutném celodenním dohledu a pomoci nad paní B., která je nesoběstačná, vyžaduje celodenní dohled, nad užíváním medikace, doprovod k lékařům, dohled nad hygienou a běžnými denními aktivitami. Lékařka poznamenala, že pokud to není rodina schopna zajistit, je třeba toto zařídit cestou domácí péče a pokud nebude toto stačit nebo bude problematická spolupráce, pak situaci řešit umístěním v LDN či domově důchodců.

11. Proti rozhodnutí Úřadu práce – krajské pobočky v Ostravě, podala právní předchůdkyně žalobkyně odvolání, o němž rozhodl žalovaný nyní žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 30. 8. 2021 č. j. MPSV-2021/141656-923. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně změnil tak, že se paní B. od 1. 3. 2021 přiznává příspěvek na péči ve výši 4 400 Kč měsíčně. Z odůvodnění žalovaného je zřejmé, že žalovaný vycházel z posudku PK MPSV, v němž k namítaným nezvládaným životním potřebám a) mobilita, d) stravování, e) oblékání a obouvání a d) výkon fyziologické potřeby je uvedeno k základní životní potřebě mobilita toliko to, že dle výsledku sociálního šetření ze dne 13. 4. 2021 žadatelka vstává a usedá s oporou hole, sama mění polohy, zvládne vydržet ve stoji s pomocí hole, schopna chůze krok za krokem i mimo byt, schopna vyjít a sejít schody s oporou hole, ven chodí v doprovodu druhé osoby z důvodu svého duševního onemocnění, z hlediska hybnosti horních i dolních končetin zvládá tuto základní životní potřebu. K základní životní potřebě d) stravování, posudková komise uvedla, že dle výsledku sociálního šetření si žadatelka zvládá vybrat nápoj a potraviny ke konzumaci, nápoj si nalije, stravu si nakrájí a naservíruje, jí příborem, stravu konzumuje v obvyklém denním režimu, přemístí ji na místo konzumace, zvládá tuto základní životní potřebu. Co se týče základní životní potřeby e) oblékání a obouvání posudková komise odkázala na výsledek sociálního šetření, dle něhož si žadatelka zvládá vybrat oblečení a obutí přiměřené okolnostem a počasí, rozezná rub a líc oblečení, správně ho navrství, v sedě se sama oblékne, svlékne, obuje, zuje, zvládá tuto základní životní potřebu. Ve vztahu k základní životní potřebě g) výkon fyziologické potřeby posudková komise konstatovala, že dle výsledku sociálního šetření se žadatelka sama přemístí na toaletu, včas ji použije, zaujme vhodnou polohu, po vyprázdnění provede následnou očistu, zvládá tuto základní životní potřebu. Posudek obsahuje diagnostický souhrn, v němž jsou uvedena tato onemocnění: parafrenie, anxiosně-depresivní porucha s polymorfními stesky, generalizovaná ateroskleróza, sklerodermie s plicní fibrosou v remisi, chronická žilní insuficience dolních končetin, hypacusis perc. bill. komp. naslouchadlem, osteoporóza postmenopauzální, astma bronchiale susp., bolestivý páteřní syndrom, gonarthrosis bill. , v. s.demence – orientačně středně těžká. V posudku jsou rovněž zjištěny z nálezu praktické lékařky ze dne 3. 5. 2021, o tom, že pacientka je polymorbidní, dlouhodobě sledována pro anxiosně – depresivní syndrom, postupný rozvoj bludné poruchy, je obtížné získat pozornost pacientky a navázat

spolupráci. Na položené otázky neodpovídá. V posudku je rovněž citován lékařský nález z psychiatrické ambulance z 12. 7. 2021. Pečující osoba lékařce sdělila, že stav paní B. se zhoršuje, co se paměti a orientace týče, orientuje se jen doma, mimo domov je prakticky dezorientována, nepoznává někdy ani dceru, není schopna nic sama vyřídit, je popletená, je o ni pečováno celodenně. Objektivně byla zjištěna parafrenie, organická depresivní porucha, v. s. demence – blíže nevyšetřitelná pro těžkou hypacusis (orientačně středně těžká – test MMSE nelze provést).

12. Podle ust. § 7 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, o sociálních službách (dále jen zákon o sociálních službách), příspěvek na péči (dále jen příspěvek) se poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby. Tímto příspěvkem se stát podílí na zajištění sociálních služeb nebo jiných forem pomoci podle tohoto zákona při zvládání základních životních potřeb osob. Náklady na příspěvek se hradí ze státního rozpočtu.
13. Podle ust. § 8 odst. 1 zákona o sociálních službách, osoba do 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve a) stupni I. (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat 3 základní životní potřeby, b) stupni II. (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat 4 nebo 5 základních životních potřeb, c) stupni III. (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat 6 nebo 7 základních životních potřeb, d) stupni IV. (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat 8 nebo 9 základních životních potřeb, a vyžaduje každodenní mimořádnou péči jiné fyzické osoby.
14. Podle ust. § 9 odst. 1 zákona o sociálních službách, při posuzování stupně závislosti se hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní potřeby: a) mobilita, b) orientace, c) komunikace, d) stravování, e) oblékání a obouvání, f) tělesná hygiena, g) výkon fyziologické potřeby, h) péče o zdraví, i) osobní aktivity, j) péče o domácnost. Podle ust. § 9 odst. 3 téhož zákona schopnost zvládat základní životní potřebu uvedenou v odst. 1 písm. j) se nehodnotí u osob do 18 let věku.
15. Podle ust. § 9 odst. 4 téhož zákona, při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby se hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby; přitom se nepřihlíží k pomoci, dohledu nebo péči, která nevyplývá z funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
16. Podle ust. § 9 odst. 5 téhož zákona, pro uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se vyhodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku.
17. Podle ust. § 9 odst. 6 téhož zákona, bližší vymezení schopností zvládat základní životní potřeby a způsob jejich hodnocení stanoví prováděcí právní předpis.
18. Krajský soud předepisuje, že při rozhodování o příspěvku na péči je zásadním a rozhodujícím důkazem posudek o závislosti osoby. Správní orgány mají při posuzování žádosti o příspěvek na péči jasně stanovená pravidla a meze, ve kterých se při svém rozhodování

musejí pohybovat. V rámci posuzování stupně závislosti osoby na pomoci jiné fyzické osoby správní orgány vycházejí z příslušných posudků, v nichž je stanoveno, jakou ze základních životních potřeb osoba zvládá či nikoli; správním orgánům ani soudům nepřísluší činit medicínské závěry. U posudků je pak nutné, aby vyhověly kritériím stanovených v judikatuře Nejvyššího správního soudu na jejich úplnost a přesvědčivost (viz rozsudky NSS č. j. 5 Ads 80/2016-22, č. j. 5 Ads 254/2017-27 a mnohé další). Nejvyšší správní soud rovněž setrvale judikuje, že posudkové řízení je specifickou formou správní činnosti spočívající v posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení a důchodového pojištění. Jde o postup posudkového orgánu, jehož hlavním obsahem je posudková činnost, která předpokládá vedle odborných lékařských znalostí též znalosti z oboru posudkového lékařství. Výsledkem posouzení je potom odborný posudek, který je pro správní orgán stěžejním důkazem, a na který je správní orgán při nedostatku odborné erudice odkázán. Proto je třeba klást zvýšený důraz na jednoznačnost, určitost, úplnost a přesvědčivost každého takového posudku. Tyto náležitosti posudek splňuje pouze v případě, že se v něm posudková komise vypořádá se všemi rozhodnými skutečnostmi, přihlédne k potížím udávaným účastníkem řízení, výsledkům sociálního šetření a lékařským zprávám. Své závěry musí posudková komise náležitě podložit a odůvodnit. Je nezbytné, aby posudek obsahoval vysvětlení, jakým způsobem posudková komise hodnotila veškeré posudkové podklady, které z nich považovala za relevantní, příp. z jakého důvodu se od závěrů uvedených v některých z nich odchýlila. Posuzovaný zdravotní stav potom musí být popsán dostatečně jasně a přesně, aby nevyvstávaly žádné další pochybnosti. Případné chybějící či nepřesně formulované náležitosti posudku, které způsobují jeho nepřesvědčivost či neúplnost, totiž správní orgán nemůže nahradit vlastní úvahou, pro niž nemá potřebou odbornou erudici (viz např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 299/2014-25). Nenaplnění uvedených požadavků je vadou řízení před správním orgánem ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.

19. V souladu s § 2a vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterážto je prováděcím právním předpisem a obsahuje bližší vymezení schopnosti zvládat základní životní potřeby, posudková komise musí posoudit zvládnutí dané životní potřeby skrze dílčí aktivity vymezené pro jednotlivé potřeby v příloze č. 1 vyhlášky (viz rozsudek NSS č. j. 4 Ads 68/2014 – 37). Nezvládnutí, byť jen jedné z vymezených aktivit, znamená nezvládnutí dané životní potřeby (§ 2a vyhlášky).
20. Krajský soud zastává názor, že v posuzované věci nejsou závěry posudku PK MPSV ČR v Ostravě ve vztahu k otázkám, zda právní předchůdkyně žalobkyně zvládala žalobou namítané základní životní potřeby a) mobilita, d) stravování, e) oblékání a obouvání a g) výkon fyziologické potřeby úplné a přesvědčivé. Bližší vymezení životních potřeb rozhodných pro stanovení stupně závislosti na pomoci jiných osob lze nalézt v příloze č. 1 prováděcí vyhlášky – vyhl. č. 505/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách. Z ust. § 2a citované vyhlášky přitom platí, že k tomu, aby bylo možno učinit závěr, že posuzovaná osoba je při zajištění některé z životních potřeb závislá na pomoci jiné osoby, postačí, pokud posuzovaná osoba nezvládá být i jedinou z aktivit vyjmenovaných v této příloze. Z obsahu správního spisu plyne, že u právní předchůdkyně žalobkyně se jednalo kromě jiného o parafrenii. Původně byla sledována pro neurotické obtíže, postupně u ní došlo k rozvoji psychotického onemocnění a byla vedena s diagnózou organická porucha s bludy. Již v lékařském nálezu z března 2021 ošetřující lékařka MUDr. M. K. z psychiatrické

ambulance konstatovala, že pacientka vyžaduje celodenní dohled a pomoc, neboť je samostatně nesoběstačná a to ve všech oblastech. Krajský soud především posudkové komisi vytýká, že nedostála své povinnosti spolehlivě zjistit skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Soud má za to, že z důvodu ověření aktuálního a objektivního zdravotního stavu právní předchůdkyně žalobkyně bylo na místě, aby ji posudková komise osobně vyšetřila a to nejen z toho důvodu, že sociální šetření, z něhož posudková komise rovněž vycházela, bylo provedeno formou dotazníku, ale také proto, že vypovídá o stavu k 13. 4. 2021 a posudek PK MPSV byl vydán 10. 8. 2021, přičemž z lékařských nálezů, které jsou v posudku citovány zcela jednoznačně vyplývá, že u paní B. docházelo k prudkému zhoršení zdravotního stavu. Soud rovněž zastává názor, že posudková komise se vůbec nezabývala jednotlivými aktivitami dle přílohy č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, ve vztahu k namítaným základním životním potřebám a) mobilita, d) stravování, e) oblékání a obouvání a g) výkon fyziologické potřeby. K otázce, zda paní B. zvládala jednotlivé aktivity v přijatelném standartu a z jakých důvodů, vyjádření posudkové komise schází. Přijatelným standardem se přitom podle § 1 odst. 4 vyhl. č. 505/2006 Sb., rozumí zvládání základní životní potřeby v kvalitě a způsobem, který je běžný a obvyklý a který umožňuje, aby tato potřeba byla zvládnuta bez každodenní pomoci jiné osoby. Je to právě posudková komise, která by se jednotlivými otázkami měla přezkoumatelným způsobem zabývat, dostatečně své závěry odůvodnit a vyvrátit pochybnosti o tom, zda se jedná o objektivní zdravotní problém nebo zda se jedná o subjektivní hodnocení a subjektivní vnímání zdravotních potíží.

21. Soud připomíná, že v případě základní životní potřeby a) mobilita se podle písm. a) přílohy č. 1 k vyhl. č. 505/2006 Sb., o nezvládání této životní potřeby jedná tehdy, pokud osoba nezvládá vstávání a usedání, stoj, zaujímání poloh, nedokáže se pohybovat chůzí krom za krokem, popř. i s přerušováním, zastávkami, v dosahu, alespoň 200 metrů a to i po nerovném povrchu, chůzí po schodech v rozsahu jednoho patra směrem nahoru i dolů a používat dopravní prostředky včetně bariérových. Zda právní předchůdkyně žalobkyně uvedené aktivity zvládala, či nikoliv se posudková komise v posudku vůbec nezabývá, resp. hodnotila toliko některé z nich. Jednotlivými aktivitami se posudková komise řádně nezabývala ani při hodnocení základní životní potřeby d) stravování. Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se podle přílohy č. 1 výše citované prováděcí vyhlášky považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, nápoj nalít, stravu naporcovat, naservírovat, najíst se a napít, dodržovat stanovený dietní režim. K otázce, zda právní předchůdkyně žalobkyně zvládala uvedené jednotlivé aktivity v přijatelném standardu a z jakých důvodů, vyjádření posudkové komise schází. Posudková komise nijak blíže nevysvětluje, zda a jak ovlivňoval či jaký dopad měl zjištěný zdravotní stav paní B. (zejména skutečnost, že u ní nastal postupný rozvoj bludné poruchy, byla v péči psychiatrické ambulance a opakovaně také byla z důvodu špatného psychického stavu hospitalizována) na schopnost zvládat jednotlivé aktivity v rámci namítané základní životní potřeby. V tomto směru schází náležité odůvodnění závěrů posudkové komise. To se týká i ostatních namítaných základních životních potřeb. Krajský soud opětovně odkazuje na přílohu č. 1 prováděcí vyhlášky, z níž plyne, že za zvládání základní životní potřeby e) oblékání a obouvání se považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem, oblékat se a obouvat se, svlékat se a zouvat se, manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem. Ze sociálního šetření a zejména pak z výše citovaného zjištění ze zprávy psychiatrické lékařky přitom plyne, že paní B., o níž její dcera pečovala celodenně, vyžadovala celodenní dohled, byla zcela nesoběstačná,

při oblékání a obouvání jí pomáhala dcera, s výběrem oblečení, se zapínáním knoflíků apod. Bylo tedy na místě zhodnotit, zda uvedenou základní životní potřebu paní B. zvládala, tedy každou z dílčích aktivit vymezených v příloze č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zda byla schopna rozpoznat, provést a zkontrolovat správnost této základní životní potřeby, to vše v přijatelném standardu. Pokud jde o zpochybňovaný závěr o samostatném výkonu fyziologické potřeby, je třeba předeslat, že aktivitou, která je pro schopnost zvládat tuto základní životní potřebu vymezena v příloze č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb., je krom samotného vyprázdnění se, je též používat včas WC a schopnost provést očistu a používat hygienické pomůcky. Dle názoru soudu posudková komise i v případě této základní životní potřeby ignorovala informace plynoucí z odborných nálezů, v nichž se opakovaně konstatuje nutnost dohledu a péče další osoby a prakticky vycházela toliko z výsledků sociálního šetření, které ovšem s ohledem na zhoršující se zdravotní stav, a na to, že bylo provedeno toliko formou dotazníku a od doby jeho sepsání k datu podání posudku uplynulo několik měsíců, nemohlo významně přispět ke správnému posouzení žádosti o příspěvek na péči. Je nepochybné, že i s ohledem na věk paní B. a její zhoršující se zdravotní stav, jak vyšlo najevo v průběhu správního řízení, bylo logické předpokládat, že (ne) zvládání základních životních potřeb se u ní může vyvíjet. Zpráva ošetřující lékařky MUDr. K. z psychiatrické ambulance a opakované hospitalizace byly nepochybně indiciemi o možném zhoršení zdravotního stavu. Krajský soud dospěl k závěru, že posudek PK MPSV nelze považovat za úplný a přesvědčivý a je tak v konečném důsledku nepřezkoumatelný. Takový posudek nemohl být podkladem pro posouzení rozhodných otázek zvládání jednotlivých základních životních potřeb v žalobě namítaných.

22. Napadené rozhodnutí bylo proto nutno zrušit pro vady řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť žalovaný vycházel z neúplného a nepřesvědčivého posouzení otázek zvládání namítaných základních životních potřeb a rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. V dalším řízení je třeba posudkové závěry posudkové komise doplnit tak, aby z nich bylo zřejmé, z jakých důvodů právní předchůdkyně žalobkyně zvládala či nezvládala bez pomoci jiné osoby aktivity v rámci uvedených základních životních potřeb za a) mobilita, za d) stravování, za e) oblékání a obouvání a za g) výkon fyziologické potřeby.
23. Podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyni, která měla ve věci zcela úspěch, prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

[Zadejte text.]

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 28.02.2022

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje